Антикорупційна політика та Бюро з розслідування корупційних практик

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

Колоніальне тло

Корупцію в Стрейтс-Сетлментс заборонили 1871 року, коли ухвалили Кримінальний кодекс, описаний у розділі B.I. Конкретних дій за цим майже не було. Першим спеціальним антикорупційним актом став Ордонанс про запобігання корупції (Prevention of Corruption Ordinance) грудня 1937 року з обмеженою сферою дії. Його перегляд 1946 року дав змогу заарештовувати за корупційні злочини без ордера і розширив повноваження поліції. Забезпечення виконання покладалося на Антикорупційний відділ поліції, тож поліція мала розслідувати сама себе. Слабкість цього устрою стала публічною 1951 року. На пляжі Пунггол банда, до якої входили поліцейські детективи, викрала партію опіуму вагою 1800 фунтів і вартістю 400 000 доларів. До відповідальності притягнули небагатьох причетних.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Скандал привів до створення у вересні 1952 року Бюро з розслідування корупційних практик (CPIB), незалежного від поліції і спочатку підпорядкованого Генеральному прокуророві.[1] Отже, Бюро виникло як відповідь на корупцію в установі, яка мала з нею боротися. Таке походження пояснює принцип, яким воно керується відтоді: корупцію розслідує орган поза ієрархією, яку він розслідує.

Закон про запобігання корупції 1960 року

Партія народної дії (PAP) прийшла до влади 1959 року з програмою, у якій чисте врядування було центральною обіцянкою.[2] Того ж року Бюро передали Міністерству внутрішніх справ, яке 1960 року надало йому власне приміщення. Вирішальний крок був законодавчим. Закон про запобігання корупції від 17 червня 1960 року (Prevention of Corruption Act) замінив колоніальний ордонанс актом, ухваленим, щоб «забезпечити ефективніше запобігання корупції».[3] Після кількох переміщень у 1960-х роках Бюро 1969 року повернулося до Канцелярії прем'єр-міністра, де й залишається.[4]

Закон спирається на широке визначення корупції. Він охоплює будь-яку винагороду, запропоновану або прийняту як спонукання чи нагороду, будь-якою особою — однаково в державному та приватному секторі. За кожен епізод загрожує штраф до 100 000 доларів, позбавлення волі до п'яти років або обидва покарання разом, а якщо справа стосується державного контракту чи публічного органу, строк зростає до семи років. Закон презюмує, що винагороду, надану працівникові уряду або публічного органу, надано корупційно, якщо не доведено

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

протилежного. Його дія поширюється на корупційні діяння громадян Сінгапуру за кордоном, особу інформаторів захищено, а хабарі конфіскуються.[5]

У книжці про фінансовий центр екстериторіальна норма заслуговує особливої уваги. Громадянин Сінгапуру, який дає хабар, щоб виграти контракт у сусідній країні, вчиняє злочин, за який його можна переслідувати вдома так, ніби діяння вчинено в Сінгапурі. Ця норма на кілька десятиліть випередила склади підкупу іноземних посадових осіб, які згодом вимагала від своїх учасниць Конвенція ОЕСР про боротьбу з підкупом. Її межі теж очевидні. Вона застосовується до громадян і сама собою не охоплює іноземців, які працюють на сінгапурські компанії за кордоном. Цю прогалину загальні правила про кримінальну відповідальність юридичних осіб, розглянуті в розділі H.V, закривають лише частково.

Організація, повноваження та підзвітність

Нині Бюро описує себе як урядове агентство при Канцелярії прем'єр-міністра, що діє з функціональною незалежністю. Його директор звітує прем'єр-міністрові. Це єдиний орган, уповноважений розслідувати корупційні злочини за Законом і в державному, і в приватному секторі. Воно також може розслідувати інші злочини, які виявляє під час своєї роботи.[6]

Розташування Бюро в апараті глави уряду порушує очевидне питання. Хто розслідуватиме прем'єр-міністра або міністра, якого прем'єр-міністр хоче захистити? Конституція відповідає на нього статтею 22G. Якщо прем'єр-міністр відмовляє в згоді на перевірку, директор може її провести, якщо Президент на власний розсуд із цим погоджується.[7] Цінність цієї норми —

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

передусім у самому її існуванні: вона ставить другу виборну посаду між Бюро та будь-якою спробою зупинити розслідування.

Інші запобіжники внутрішні. 1989 року створили Комітет з оцінювання скарг (Complaints Evaluation Committee), щоб перевіряти, як розглядають скарги. Того ж року Закон про корупцію (конфіскацію доходів) (Corruption (Confiscation of Benefits) Act) надав державі повноваження конфіскувати доходи від корупції. 11 листопада 2005 року Сінгапур підписав Конвенцію ООН проти корупції.[8]

Політична воля на вершині: від Ві Тун Буна до Ісварана

Довіру до антикорупційного режиму перевіряють справи проти можновладців. 1975 року Ві Тун Буна (Wee Toon Boon), державного міністра з питань довкілля, визнали винним у корупції. Його засудили до чотирьох років і шести місяців ув'язнення, а в апеляції строк скоротили до вісімнадцяти місяців.[9] 1986 року Бюро розслідувало справу міністра національного розвитку Те Чеанг Вана (Teh Cheang Wan) щодо хабарів, які нібито дали приватні забудовники 1981 і 1982 року. 14 грудня 1986 року, ще до висунення обвинувачення, він покінчив із собою. 26 січня 1987 року прем'єр-міністр Лі Куан Ю зачитав у парламенті його прощальну записку. Із цієї справи він зробив висновок, що міністр ніяк не може уникнути розслідування, а за наявності доказів — і суду.[10]

Найновіше випробування настало майже через чотири десятиліття. У липні 2023 року Бюро розпочало розслідування щодо міністра транспорту С. Ісварана (S. Iswaran) у зв'язку з

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

подарунками від бізнесменів, серед них від промоутера Гран-прі Сінгапуру. У січні 2024 року йому висунули обвинувачення, і 24 вересня 2024 року він визнав себе винним за чотирма пунктами обвинувачення в отриманні цінностей як публічний службовець за статтею 165 Кримінального кодексу та за одним пунктом у перешкоджанні правосуддю за статтею 204A. Два пункти, спочатку висунуті за Законом про запобігання корупції, перекваліфікували на обвинувачення за статтею 165. 3 жовтня 2024 року суддя Вінсент Хунг (Vincent Hoong) засудив його до дванадцяти місяців ув'язнення — майже вдвічі більше за шість-сім місяців, яких просило обвинувачення і які суддя назвав явно недостатніми. 7 жовтня 2024 року Ісваран почав відбувати покарання. Він став першим міністром, якому висунули обвинувачення і якого судили після Ві Тун Буна.[11]

Цей епізод дає фінансовому центру два уроки. Перший: система дісталася чинного міністра та його стосунків з одним із найвідоміших бізнесменів країни. Другий стосується форми справи. Обвинувачення вирішило діяти за статтею 165, яка карає прийняття публічним службовцем цінностей від осіб, з якими він має службові справи, без потреби доводити корупційну домовленість.[12] Цей вибір показує, як сінгапурське право захищає доброчесність посади навіть там, де корупцію у вузькому сенсі довести не вдається. Він також пояснює, чому іноземним компаніям радять ставитися до подарунків і гостинності для посадовців з особливою обережністю.

Корупція в приватному секторі та у фінансах

У сучасній практиці Бюро переважають справи з приватного сектору. 2025 року воно отримало 160 повідомлень, пов'язаних із корупцією, — на десять відсотків менше, ніж 177 у 2024 році, — і

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

зареєструвало 68 із них як нові справи для розслідування. Із 90 осіб, яких притягнули до кримінальної відповідальності, 84, тобто 94 %, представляли приватний сектор. Частка обвинувальних вироків з урахуванням відкликаних обвинувачень становила 91 %.[13] Ця картина свідчить радше про успіх у державному секторі, ніж про особливу слабкість бізнесу. Там, де посадовці перестали брати хабарі, решта справ стосується закупівель усередині компаній, «відкатів» у будівництві та логістиці й підкупу працівників постачальниками.

Для фінансових установ Закон важливий у трьох аспектах. Працівники банків, які приймають винагороди за схвалення кредитів, спрямування бізнесу чи заплющування очей на порушення, вчиняють злочини за статтею 6, що охоплює агентів у приватному секторі. Банки, які платять винагороди, щоб отримати мандати від державних підприємств за кордоном, наражають своїх працівників — громадян Сінгапуру — на дію екстериторіальної норми. А головне — гроші тримають банки. Доходи від іноземної корупції проходять через рахунки у фінансових центрах. Вразливість Сінгапуру до цього ризику виявилася у справі 1MDB, яку розглядає розділ E.VI. Тож антикорупційний режим і режим протидії відмиванню грошей зустрічаються біля стійки приватного банку.

Примітки

1. Corrupt Practices Investigation Bureau, “Our Heritage”, cpib.gov.sg (дата звернення: листопад 2026 р.): 1871 р. “corruption was made illegal”; “the first anti-corruption legislation was introduced with the enactment of the Prevention of Corruption Ordinance (POCO)” у грудні 1937 р.; перегляд 1946 р. Corrupt Practices Investigation Bureau, “Our Heritage”,

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

cpib.gov.sg (дата звернення: листопад 2026 р.): 1951 р. “a consignment of 1,800 pounds of opium worth $400,000 was hijacked at Punggol Beach”, серед грабіжників були поліцейські детективи; “the inception of the Corrupt Practices Investigation Bureau in September 1952”, під наглядом Генерального прокурора. ↩

2. Wikipedia, “Politics of Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.): Сінгапуром від 1959 року керує Партія народної дії: “governed by the People’s Action Party (PAP) since 1959”. ↩

3. Prevention of Corruption Act 1960, 2020 Revised Edition, Singapore Statutes Online (sso.agc.gov.sg, дата звернення: листопад 2026 р.), повна назва: “An Act to provide for the more effectual prevention of corruption. [17 June 1960]”. ↩

4. Corrupt Practices Investigation Bureau, “Our Heritage”, cpib.gov.sg (дата звернення: листопад 2026 р.): 1959 р. “the CPIB was transferred to the Ministry of Home Affairs”; “CPIB was given its own office space in 1960”. Corrupt Practices Investigation Bureau, “Our Heritage”, cpib.gov.sg (дата звернення: листопад 2026 р.): 1963 р. підпорядковано Канцелярії прем’єр-міністра, 1965 р. передано до Апарату Генерального прокурора, 1969 р. повернуто до Канцелярії прем’єр-міністра, і воно “has since remained under the PMO”. ↩

5. Wikipedia, “Corrupt Practices Investigation Bureau” (дата звернення: листопад 2026 р.), стислий виклад Prevention of Corruption Act: екстериторіальна дія щодо корупційних діянь громадян Сінгапуру за кордоном; штраф до S$ 100 000 та/або позбавлення волі до п’яти років за кожен епізод, сім років — щодо державних контрактів; презумпція корупційності винагороди певним працівникам уряду чи публічних органів; конфіскація хабарів; захист інформаторів. Зміст Закону на Singapore Statutes Online (дата звернення: листопад 2026 р.) містить ст. 6 “Punishment for corrupt transactions with agents”,

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

ст. 7 “Increase of maximum penalty in certain cases”, ст. 8 “Presumption of corruption in certain cases” і ст. 37 “Liability of citizens of Singapore for offences committed outside Singapore”. ↩

6. Corrupt Practices Investigation Bureau, “Roles & Functions”, cpib.gov.sg (дата звернення: листопад 2026 р.): CPIB — це “a government agency under the Prime Minister’s Office, operating with functional independence”; воно є “the only agency authorised to investigate corruption offences under the Prevention of Corruption Act 1960” у державному та приватному секторі й може розслідувати інші злочини за будь-яким писаним законом. ↩

7. Constitution of the Republic of Singapore, ст. 22G, текст на constituteproject.org (“Singapore 2016”, дата звернення: листопад 2026 р.): попри відмову прем’єр-міністра в згоді “the Director may make such inquiries or carry out investigations into such information, allegation or complaint”, якщо “the President, acting in his discretion, concurs therewith”. Wikipedia, “Corrupt Practices Investigation Bureau” (дата звернення: листопад 2026 р.): директор “reports directly to the Prime Minister but may also additionally report to the President”. ↩

8. Corrupt Practices Investigation Bureau, “Our Heritage”, cpib.gov.sg (дата звернення: листопад 2026 р.): “A Complaints Evaluation Committee was set up in 1989”; того самого року ухвалено Corruption (Confiscation of Benefits) Act. Corrupt Practices Investigation Bureau, “Our Heritage”, cpib.gov.sg (дата звернення: листопад 2026 р.): Сінгапур підписав UN Convention Against Corruption (UNCAC) 11 листопада 2005 р. ↩

9. Wikipedia, “Corruption in Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.): Wee Toon Boon “was found guilty of corruption and sentenced to four years and six months in prison”, згодом в апеляції строк скорочено до 18 місяців. Corrupt Practices Investigation Bureau, “Our Heritage”, cpib.gov.sg: вирок показав, що Бюро втілює політичну волю “in an impartial manner”. ↩

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

10. Wikipedia, “Teh Cheang Wan” (дата звернення: листопад 2026 р.): імовірні хабарі 1981 і 1982 рр. від приватних компаній; помер 14 грудня 1986 р., до висунення обвинувачення; Лі Куан Ю зачитав передсмертну записку в парламенті 26 січня 1987 р.; Лі: “there is no way a Minister can avoid investigations, and a trial if there is evidence to support one” (стаття посилається на *The Straits Times*, 27 березня 2015 р.). Стаття суперечлива щодо суми (“two bribes of $400,000 each” в одному місці, “bribes totaling $1 million” в іншому), тому в тексті сума не наведена. Wikipedia, “Corruption in Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.): Teh помер 14 грудня 1986 р., до висунення обвинувачення. ↩

11. Wikipedia, “Prosecution of S. Iswaran” (дата звернення: листопад 2026 р.): розслідування розпочато 11 липня 2023 р.; перше обвинувачення висунуто 18 січня 2024 р.; два пункти за ст. 6(a) Prevention of Corruption Act перекваліфіковано на обвинувачення за ст. 165 Penal Code; 24 вересня 2024 р. він визнав себе винним за чотирма пунктами за ст. 165 і одним за ст. 204A(a). Wikipedia, “Prosecution of S. Iswaran” (дата звернення: листопад 2026 р.): 3 жовтня 2024 р. суддя Vincent Hoong засудив його до 12 місяців позбавлення волі, назвавши запропоновані обвинуваченням шість-сім місяців “manifestly inadequate”; він почав відбувати покарання 7 жовтня 2024 р. і 7 лютого 2025 р. перейшов під домашній арешт. Wikipedia, “Prosecution of S. Iswaran” (дата звернення: листопад 2026 р.): перший міністр, якому висунули обвинувачення і якого судили, після Wee Toon Boon 1975 р. Freedom House, *Freedom in the World 2025: Singapore* (дата звернення: листопад 2026 р.): “He was the first political official in decades to be tried for corruption in Singapore.” ↩

12. Penal Code 1871, ст. 165 (отримання публічним службовцем будь-якої цінної речі без зустрічного надання від особи,

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

причетної до провадження або справи, яку веде цей публічний службовець). ↩

13. Corrupt Practices Investigation Bureau, “Effective Enforcement and Collective Action Key to Keeping Singapore Corruption Free”, прес-реліз, 28 квітня 2026 р.: 160 повідомлень 2025 р., “a 10% decrease from the 177 corruption-related reports received in 2024”; 68 зареєстрованих справ; 90 осіб притягнуто до відповідальності, з них 84 (94 %) із приватного сектору; частка обвинувальних вироків — 100 % без урахування і 91 % з урахуванням відкликаних обвинувачень. ↩

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.